

Villeidd til Bergen

Mánadagin vóru 12 av ferðafólkunum við flogfarinum úr Keyppmannahavn til Føroyar sett í land í Bergen og ferðafólk, um biðaðu har, fingi sessir í flogfarinum.

Í Sosialinum týsdagin greiddi vakt-havandi á flogvøllinum í bergen frá, at her helst var talan um skeivar ella vantandi upplýsingar um talið á ferðafólkum við Føroyaflogfarinum.

Eitt av ferðafólkunum, sum mátti fara í land í Bergen var Jákup-Lindenskov, tingformaður.

Saman við seks øðrum av ferðafólkunum kom hann heim aftur til Føroya mánakvöldið við lítlum flogfari.

Hann hevur skrivað hesa frágreiðing og viðmerkingar um hendingina:

Tá flúgvarin hevði sett seg á Flesland, Bergen, gekk ein lóta eftir at flúgv-arin hevði sett seg. Stewardessan heitir nú á tey, sum høvdu biðibílett í Kastrup, um at fáa sær hondbagasjuna og fara í land. Lóta gekk, eingin vildi reisa seg, vildu ikki verða tveitt í land aftur — vitandi, at annaðslíkt av ferðafólki stóð eftir í Kastrup — og sluppu ikki heim fyrr enn kanska mikudagin. Men nú bleiv kunn-gjort, at so máttu øll fara í land, tí har stóðu 16 ferða-fólk í Bergen við greiðari bíllett til Føroya — og í Bergen vóru bert 4 farin í land. Summi av „biðu-fólkunum“ vóru komin heilt úr Grønlandi við greiðari bíllett til Føroya longu leygardagin, og skuldu nú aftur verða sett eftir í Bergen. Friggja-dagin og leygardagin hevði sama skilið verið, alt hevði verið uppselt og nógv fólk máttu aftur til hús. Sjálvur var eg millum teirra, sum friggjadagin hevði fingið váttad í Hammerichsgade, at tað var OK til mánadagin, men í Kastrup var søgan ein heilt onnur.

Tað var snopið soleiðis at verða tveittur í land á hálfari leið — og tey 16 vóru meira og minni forsøgd, summi uppest, kanska ikki minst tey, sum eisini vóru í Kastrup leygardagin.

3 ella 4 av teimum iland-koyrdu sluppu umborð aftur til Føroya, restin fekk at vita, at tey máttu aftur til Keyppmannahavn; norðmenn vóru

sera avvisandi, teir kundu ikki svara fyrri, at danir ikki dugdu at lesa og stava, edv tólini virkaðu perfekt — og teir kundu litið til annað Føroyum viðvikjandi enn um flog-før sum máttu millum-lenda á Flesland, tí lend-andi var ikki í Føroyum. Tað var bert at gera skjótt av nú, søgdu teir, ein flúgvári fór nú til Keyppmannahavnar og vit kundu ikki vera standandi har.

Onkur fór umborð, flestu mótmæltu og kravdu at sleppa vegin fram.

Men norðmenn vóru hvørki til at hægga ella stinga, feilurin var ikki teirra, basta.

Seinri fóru so tey, ið ikki vildu fara aftur til Kast-

rup í fyrri umfarinum, til Oslo — og vóru nú royndir gjørdar uppáftur at koma igjøgnum onkursvegna, hugurin at venda aftur til Kastrup var eingin, vit-andi, at har stóð annað-slíkt av ferðafólki á biðilista — og kanska kundu vænta at sleppa til hús mikudagin.

Vit fingi nú ferðaboð til Keyppmannahavnar og fóru inn í terminalin undir mótmæli, men so komu boð, at eitt taxaflogfar kundi fara til Føroya kl. 17.00 til Føroya.

Hesum var tikið av og leiðin gekk nú við kós móti Føroyum; vit lendu í vágnum knappar 3 tímar

seinri og komu til hús í øllum góðum.

Komin í Vágarnar spurdi eg flogskipararnar, um teir fyrr høvdu verið í Føroyum, tað høvdu teir ikki.

Tað var heldur myrkt, nógvur vindur og tjúkt, tá vit nærkaðust og tað skinklaði heldur illa — hóast væl gekk at lenda. Seinast eg hevði verið við taxaflogfari — eisini við norskum pilotum — fingi vit ein stoyt beint eftir nesi niður av Bødalafossi og teir flogskipararnir høvdu heldur ikki verið í Føroyum fyrr — ynskti teimum annars góða ferð heimaftur — og tað fingi teir.

...

Nógv børn eru í Hoyvikar skúla, tá tey ikki hava tímar. Tað er ætlanin nú at gera sum skipaða loysn.

Barnaansing í ítróttarhallum

Fyri býráðsmeirlutan hevur umsitingin í Tørs-havnar býráð gjørt álit um, hvussu spurningurin um barnaansing og fritíð-arvirksemi í Havn skal loysast.

Álitið er ein saman-seting av nýggjum uppskotum og uppskotum, ið fyrr eru lögð fram í býráðnum, men sum ikki eru komin longri enn á borðið.

T.d. varð uppskot lagt fram fyri hálvum ári síðan um at finna loysnir í teimum býlingunum, har tey smæstu børnini búgva. Hetta uppskotið hevur meirlutin nú gjørt til sitt — tó eitt sindur broytt. Á Norðasta Horni verður mælt til at gera felagshús í einum vanligum seðhúsum, og har skulu børn í fyra til sjei ára aldri ansast, men tað skal ikki verða nakar vanligur barnaansingarstovnur.

Verður sagt. Børn í 7 til 10 ára aldri skulu eisini kunna vera har eftir og móguliga aðrenn skúlatíð. Haraftrat skal húsir virka sum felagshús og ung-dómsheli hjá teimum, ið búgva á Norðasta Horni. Kanska skulu skúlastovur gerast har einaferð seinni til teir yngstu skúlaflokk-

arnar. Roknað verður við, at 50 børn kunnu ansast á henda hátt.

Ikki fritíðarheim

Eitt annað uppskot er at nýta fyrrverandi lækna-húsin við Suðuroyar-vegin, sum býráðið eigur. Tey skulu nýtast á sama hátt sum húsir á Norðasta Horni. Í august mánað legði Javnaðarflokkurin í býráðnum fram uppskot um at gera lækna-húsin til fritíðarheim, men býráðs-meirlutin brúkar ikki hug-takið fritíðarheim, sigur Poul Michelsen, býráðs-formaður. Meirlutin hugsar ikki fyrst um peda-gogiskar stovnar, verður sagt í álitinum.

Triðja uppskotið er við-vikjandi skúlanum í Hoy-vik, har nógv børn eru, eisini tá tey ikki hava tímar. Pedagogarnir hava áður tikið hetta — sum eisini er á øllum øðrum skúlum sum prógv fyrri, at børnini ongastadni hava at vera, og neyðugt er at fáa fritíðarheim til teirra. At børnini í Hoyvikar skúla ikki er nøkrum til ampa, skilir býráðs-meirlutin sum, at skipanin lætt kann gerast ein loysn.

Í ítróttarhallunum

Seinasti parturin av álitinum snýr seg um at nýta stadionekkið við vøllum til fritíðarvirksemi fyri børn. Nevnd verða bæði svimji-høll, badmintonhøllin og venjingarhøllin, ið standa tómar ein stóran part av degnum. Meinigheitshús-ið verður eisini nevnt, til børn at vera í, tá tey hava fri.

Ætlanin er, at vaksni fólk skal vera hjá børn-unum í ítróttarhallunum. Um tað verða pedagogar, dugir Poul Michelsen ikki at siga. Góðtaka pedagoga-rnir ikki eina loysn sum hesa, verður neyðugt at lýsa eftir øðrum fólki, sigur hann. At ítróttarhallir kunnu brúkast til slíkt endamál, ivast hann ikki í, tí rúmið er nógv.

7.000 kr. árliga fyri barnið

Í álitinum verður sagt, at hesar loysnirnar kunnu geva 150-200 børnum eitt stað at vera. Roknað verður við, at fyri komm-ununa verður kostnaðurin 7.000 krónur um árið fyri hvørt barnið, tilsamans Framhald á síðu 13

Tað sum er atfinningar-samt í øllum hesum, er tann tilvildarlaga manna-gongdin, sum tykir ráða hjá teimum, sum sita fyrri ferðafólkaflýtingini. Fleiri av ferðafólkunum høvdu greiðan ferðaseðil, men tað helt ikki, tá til stykkis kom. Fólk sleppa umborð — og verða síðan tveitt í land á hálvum veg, uttan varskó. Ja enntá ferðafólk úr Grønlandi, úr Jyllandi mæta í góðari trúgv í Kastrup — og verða send aftur til hús.

Og so er hetta kon-sessionerað ruta — ein einkarrættur til eitt flog-felag, sum bæði flytir fólk og annars ger góðan handil afturvíð á leiðini fram — og so er henda rutan als ikki før fyrri at flyta tað fólk, sum ynskir

at sleppa heim, og mugu í fleiri førum biða fleiri dagar longur enn neyðugt. Hvat høvdu tey sagt, um hetta var skilið inn á Skálafjørðin?

Nú standa samráðingar um einkarrættin til flúgv-ingina fyrri hond, og lands-stýrið sigst longu vera farið undir tær — eitt minstakrav má vera, at felagið, sum fær rættin til at gera forrættning — einkarrætt — upp á Føroyar, hevur skyldu at røkja hetta rutusamband, so sum tørvurin nú er. Og ikki, sum tað passar best inn í myndina í samband við aðrar rutur hjá flog-felagnum.

Vit hava nú í mong ár havt millumflending í Bergen.

Spurningurin er, um hetta eigur at halda fram óbroytt.

Ferðaseðilin Noreg-Føroyar er dýrari enn Kastrup-Føroyar. Tað er tí eitt spursmál um hetta samband ikki kundi verið loyst á annan hátt.

Fyrr enn ikki, so høvdu hesar misskiljingarnar, sum norðmenn siga komast av at danir kenna ikki s fyrri k, ikki verið.

Og annars eiga vit sjálvir at koma upp í flúgvina nú, so sum ætlanirnar vóru við Flog-samband.

J. Lindenskov